

med 50,0 Mill. Kr. paa Tobak, 32,4 Mill. Kr. paa Spiritus, 25,4 Mill. Kr. paa stærkt Øl, 0,7 Mill. Kr. paa Øl af Skatteklasser II, 1,7 Mill. Kr. paa Frugtvin og 7,5 Mill. Kr. paa Papir. Desuden var der regnet med, at Hvidtøl m. v. vilde give 5,3 Mill. Kr. og Mineralvand 3,0 Mill. Kr. Som nævnt udgik de to sidstnævnte Poster imidlertid under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen.

Ved Lovforslagets Fremsættelse fremhævede *Finansministeren*, at man havde søgt at undgå at lægge Afgift paa Varer af sundhedsmæssig Betydning for Befolkningen. »Hermed vil jeg ingenlunde sige, at det her udelukkende drejer sig om Luksusvarer; Luksusbegrebet er jo overordentlig elastisk, og jeg er fuldt paa det rene med, at en væsentlig Del af de Varer, der her er foreslaaet skatteforhøjet, er saadanne Varer, som indgaar i den almindelige Mands Forbrug. Men de er alligevel Varer, i Hovedsagen i hvert Fald, med Hensyn til hvilke det ikke har sundhedsmæssigt farlige Konsekvenser, om Forbruget skulde blive nedsat lidt, i flere Tilfælde kan man sige tværtimod. Det er endvidere — og herpaa lægger man stor Vægt — Varer, der i Hovedsagen er meget stærkt efterspurgt for Tiden, saa stærkt efterspurgt, at det er sandsynligt, at selv de her foreslaaede Afgiftsforhøjelser ikke vil paavirke Forbruget nævneværdigt. De mange Penge, der har været mellem Folk, har jo ikke mindst givet sig Udslag i en stor Efterspørgsel efter Hovedparten af de Varer, der her er Tale om. Dette gælder ikke mindst den sidste Vare, nemlig Papir, en Vare, hvorefter Forbruget her i Landet jo er meget stort.«

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* var der Enighed om Nødvendigheden af at faa Balance i Statsfinanserne, men Uenighed om, hvordan det skulde ske. Selv de Ordførere, der støttede Lovforslaget, havde væsentlige Indvendinger at gøre mod Enkeltheder i det. *Bertel Dahlgaard* (R. V.) kritiserede saaledes, at man fordyrede de største Cerutter saa stærkt, medens de dyreste Cigarer overhovedet ikke vilde faa nogen Afgiftsforhøjelse. *Finansministeren* forstod dette Synspunkt, men det var beskæftigelsesmæssige Hensyn, der havde været afgørende ved Lovforslagets Udformning i saa Henseende, og han mente ikke, der kunde skabes Flertal for en Ændring i den nævnte Retning. Paa flere andre Punkter viste det sig derimod muligt at naa til Enighed om Ændringer, idet *Finansministeren* under Udvalgsbehandlingen stillede en Række Ændringsforslag, jfr. ovenfor, der alle var tiltraadt af Udvalget og blev vedtaget uden Afstemning. De vigtigste af disse gik ud paa at lade Hvidtøl forblive skattefrit og at fritage Mineralvand for den foreslaaede Afgiftsforhøjelse.